

csakis a be nem folyt és talán behajthatatlanná vált haszonbérk idéztek elő csökkenést. Hogy ezt a csökkenést éppen a városi lakosság fedezze, az teljesen igazságtalan álláspont.

Nincsen szükség erre a különadóra azért sem, mert az állami adók kiűszöbön lévő nagymértékű emelkedése folytán a városi pótdoból előálló jövedelem automatické emelkedni fog és pótolni fogja a jelenlegi lakrészdó megszűnése folytán netán bekövetkező jövedelemcsökkenést.

Ha azonban a nagyméltóságú Belügyminiszter Ur a szabályrendelet megalkotását és a lakásadó behozatalát mindezek dacára mellőzhetlennek találná, ez esetben is a *szabályrendeletben megszabott tételek leszállítandók lennének*. Az eddigi lakrészenkénti 1, 2,50 és 4 koronás adóhoz képest a most behozott százalékos adó behozatala négy-ötszörös, a kereskedőkre pedig nyolctizszeres emelést jelent. Például ha valakinek 7 helyisége van a belső köruton belül és fizet 2400 korona évi bért, az eddig fizetett 28 koronát, ezután fizetni fog 120 koronát, ami több mint négyszeres emelkedésnek felel meg. Az a kereskedő pedig, akinek a helyiségében 5 ajtó vagy ablak van és 5000 korona évi bért fizet, eddig fizetett 5, 6—30 koronát, ezután fizetni fog 250 koronát, ami 8—9-szeres emelésnek felel meg.

Ez nem városi politika, így a forgalmat nem emeljük, elriasztjuk még a gondolatától is azt, aki ide telepedni kívánna.

Sérelmes a szabályrendelet azon intézkedése is, amely szerint a lakásadó évenként egy összegben fizetendő. A fentiek szerint itt olyan tekintélyes összegekről van szó, amelyeket egyszerre fizetni igen nehezebbé esnek annak a tisztviselőnek, akinek a lakbérfizetése többnyire nem elegendő az általa tényleg fizetett lakbér fedezésére sem. De a kezelés egyszerűségére való tekintettel is helyesebb lenne a többi adóval együtt negyedévenkénti előírás és befizetés.

Mindezeknél fogva kérem a Nagyméltóságú Belügyminiszter Urat, miszerint a fenti szabályrendelet jóváhagyását megtagadni, vagy legalább az abban kiszabott adótételeket leszállítani és a fizetés időpontját részletekben megállapítani kegyeskedjék.

Az angol-francia együttes offenzíva.

Bécs, július 3. A német vezérkar vasárnapi jelentése közli, hogy a napok, sőt hetek óta hirdetett angol-francia együttes offenzíva valósággá vált. Nem ugyan egyedül az angolok erejéből, hanem a franciákkal közös erővel, nem ugyan a tisztára angol fronton, hanem csak részben ott és főként annak tözomszédjában, a francia front északi szárnyán. A német jelentés szerint az angol-francia támadás frontszélessége mindössze *negyven kilométer*, ami azért is érdekes, mert ezzel szemben a harci tevékenység és különösen a tüzéségi előkészítés, valamint a gázárasztások az Yperntől délre fekvő Kemmeltől egész a Somme folyóig terjedő, tehát mintegy 100 kilométeres frontrészt terjedtek ki. A főtámadás francia területen: az Albert várostól északra mintegy 16 kilométerre fekvő Gommécourt és a Somme folyó déli oldala között (talán Nesleig) hajtott végre. Ez a negyven kilométeresnek jelzett szakasz magában foglalja a jelentésben említett Ancre patak felső folyásának mindkét oldalát, amely patak Alberttől délkeletre körülbelül Amiensnél ömlik az Amienstől Péronneig kelet-nyugati irányban folydogáló Somme folyóba, mint annak jobb oldali mellékfolyója. Gommécourt és az Alberttől északkeletre az Amiens—Albert—Bapaume—Cambrai vasútvonalon fekvő la Boisselle között (mintegy 15 kilométer) az angol-francia támadás megbukott, ellenben némi eredménnyel járt la Boisselletől

egész a Sommeig terjedő német frontszakaszon. Az utóbbi körülbelül 10 kilométer széles.

Hogy az angol-francia együttes offenzíva főlökése hol fog végrehajtódni, azt talán már egy-két nap múlva meg lehet állapítani.

A törökök közelednek a Fekete-tengerhez.

— Török hivatalos jelentés. —

A M. T. I. jelenti Konstantinápolyból:

A főhadiszállás közli július 2-ikán:

Irak-front: Nem volt változás. Perzsia déli részéből nem érkeztek újabb hírek.

Kaukázus-front: A jobbszárnyon nyugalom. A centrumban a helyi kölcsönös ágyúzás megszakításokkal tartott. A bal-szárnyon offenzívánk a Csoreh pataktól északra lépésről-lépésre eredményesen halad a part ellen. Tegnap üldöző csapataink újabb állásokat foglaltak el és ezzel kiszélesítették az elfoglalt területet. Husz foglyot ejtettünk.

A Dardanellák bejárata felett megjelent két ellenséges repülő, azonban elhárító ágyúink tüzelése elől Imbros felé volt kénytelen menekülni.

Más jelentős esemény nem történt.

Roosevelt végleg visszavonul a politikától.

Hága, július 3. A londoni Morning Postnak jelentik Washingtonból: Roosevelt aztal, hogy visszautasította a progresszív pártok jelöltségét, számos korábbi hívét elvesztette, mert csalódtak benne. A New-York Tribune, amely a mult hetekben legjobban üttötte a dobát Roosevelt mellett, sajnálattal konstatálja, hogy Roosevelt a politikai tevékenység teréről visszavonult, nemcsak a mostani elnökválasztó háború idejére, hanem egyszer és mindenkorra. A Tribune azt írja, hogy ha Houghest megválasztják elnöknek, sohasem fog tanácsért Roosevelthez fordulni, ha pedig Wilson lesz az új elnök, sem a republikánusok, sem a progresszisták nem fordulnak többé Roosevelthez a volt elnökhöz azok után a tapasztalatok után, amelyeket már 1912-ben és különösen most szereztek.

A végső nagy csata.

Bern, július 3. A Temps írja: Higgyünk a győzelemben, de ne bizzunk a gyors győzelemben. Csapatunk tulnyomó fölényét csak akkor értékesíthetjük, ha fölszerelésük is olyan erős lesz, mint a németeké. A győzelem nagy problémája a municióelőállítás kérdése. Még sohasem voltak a katonai események a különböző frontokon olyan intenzívek, mint most. De újra ismételnünk kell, hogy mindez csak készülődés. Ha municiógyártásunk annyira megnövekedik, amint ezt emberanyagunk kívánja, következhetik a végső nagy csata Dunkerktől Bagdadig.

A román hadsereg szabadságolása.

Lugano, július 3. A Giornale d'Italia bukaresti tudósítást közöl, amely szerint a harci hangulat nagyon lelőhadt Romániában és ezért a négyesszövetség már nem is számíthat arra, hogy Románia melléje álljon.

A román kormány elhatározta, az aratásra való tekintettel, hogy a hadsereg egy részét három hónapra szabadságolja.

A Stampa a román hadsereg részleges leszerelését annak tulajdonítja, hogy a román kormány kibuvót keres arra az esetre, ha az antant fölszólítaná, hogy lépjen akcióba a négyesszövetség oldalán.

HIREK

0000

Dr. Bárány és Kusmanek levele Szegedre.

A háború óta sokszor emlegett két kiválóságnak levele érkezett a napokban Szegedre. Mind a két kitűnőség, az egyik: dr. Bárány Róbert, a magyar származású bécsi orvos magán-tanár, a Nobel-díj mult évi nyertese, a másik: Kusmanek gyalogsági tábornok, Przemysl hős védelmezője — a hozzá intézett levélre adott választ az alább közölt írásokban.

Dr. Bárány Róbert dr. Erdélyi Jenő ezredorvosnak válaszolt a napokban, aki dr. Machánszky László ismert szegedi orvos sorsa miatt kereste meg levélben a Nobel-díj világhíres nyertesét. Dr. Machánszky László orvosról ugyanis (aki Przemysl eleste alkalmával került orosz fogságba), pár hónappal ezelőtt az a hír került forgalomba, hogy kicserélés folytán rövidesen hazaérkezik. A várva-várt esemény azonban még mindig nem következett be és ez készítette dr. Erdélyi Jenő orvost arra, hogy levéllel keresse fel dr. Bárány Róbertet (aki tudvalevőleg szintén Przemysl elfoglalásakor került orosz fogságba és a svéd király interveniálása folytán bocsájtatott haza), hogy adna hírt barátja és orvostársa sorsáról és a kicserélési műveletről. Dr. Bárány Róbert Wienből kelt német levele magyar fordításban a következő:

— Kedves dr. Erdélyi, köszönöm a jókívánságait. Az orvosok kicserélése érdekében itt, remélem eredményre vezető lépéseket tettem. Erről sietve értesitem és őszintén üdvözlöm. — Dr. Bárány.

Érdekes, hogy dr. Bárány magyar címzésű borítékban küldte a levelet.

Kusmanek tábornok Nisnij-Novgorodból írt dr. Brana Ivánné, Kass Ilonkának, aki a tábornokot a husvétii ünnepek alkalmából üdvözlölte. Dr. Brana Iván ezredorvos még 1914. novemberben került orosz fogságba és Nisnij-Novgorodban majdnem háromnegyed évig lakott együtt a hős tábornokkal, akinek háziorsosa is volt. Kusmanek tábornok a következő sorokban köszönte meg a husvétii jókívánságokat:

— Nagyságos asszonyom, a legszivesebben mondom önnek köszönetet lakótársaim nevében is, a nemrég érkezett husvétii üdvözlését. Mindannyiunk legjobb kívánságait tolmácsolom nagyságos asszonyomnak és üdvözölve önt, híve marad: Kusmanek gyalogsági tábornok.

A hős tábornoktól az esti órákban kapott sürgőnyt dr. Brana Ivánné, akit Przemysl védője arról értesített, hogy ismételt közbenjárására sikerült elérnie azt, hogy dr. Brana Ivánt hozzá Nisnij-Novgorodba visszahelyezzék.